

OSTATNIE WIADOMOSCI

KRAKOWSKIE

10 gr.

zł. 1-95

określenie w odmiennym

Rok V.

Kraków, niedziela 12 maja 1935 r

Nr. 130

„Cieszę się że iade do Polski“

Znamienne oświadczenie ministra Laval'a przed wyjazdem do Warszawy Fałszywe doniesienia prasy niemieckiej

BERLIN. (PAT). „Niech pan powie, że cieszę się bardzo, iż jadę do Polski i będę mógł zobaczyć tam przyjaciół polskich“ — oświadczył przedstawicielowi P. A. T. w Berlinie francuski minister spraw zagranicznych Laval w czasie krótkiego postoju nord-expressu, wiozące go do Warszawy.

O godz. 8.35 zjechał na dworzec Zoo w Berlinie pociąg parowy, wiozący min. Laval'a. Na dworcu powitali go: ambasador Francji w Berlinie, Francois Poncet, który wsiadłszy do pociągu towarzyszył ministrowi na dworzec śląski, gdzie francuskiego ministra spraw zagranicznych w imieniu urzędu dla spraw zagranicznych Rzeszy powitał radca legacji von Rintelen z wydziału zachodniego.

Obecni byli również ambasador sowiecki w Berlinie Suric, oraz grono dziennikarzy. Niektórzy z dziennikarzy francuskich, towarzyszący min. Lavalowi w związku ze znanym incydentem prasowym, jadą tylko do Polski.

O godz. 9.14 min. Laval wraz z towarzyszącymi mu osobami wyjechał w dalszą drogę do Warszawy. Ambasador francuski w Berlinie Poncet towarzyszył min. Lavalowi do Frankfurtu nad Odrą, skąd powrócił do Berlina.

Wbrew doniesieniom części prasy, że ambasador sowiecki w Paryżu Potiomkin udaje się tym samym pociągiem do Moskwy, przedstawiciel P. A. T. dowiadyuje się, że ambasador sowiecki opuścił pociąg w Berlinie i w dalszą drogę wyruszył z takim wyrachowaniem, by od granicy sowieckiej towarzyszyć min. Lavalowi w jego podróży do Moskwy.

Przyjazd ministra Laval'a do Warszawy nastąpił w godzinach wieczornych.

CO PISZA W BERLINIE?

BERLIN, (PAT). Cała prasa poranna donosi na naczelnym miejscu z Paryża o podróży min. Laval'a do Warszawy. Niektóre dzienniki podkreślają, że ambasador Potiomkin towarzyszy min. Lavalowi.

Na pierwszej stronie zamieszczają wszystkie dzienniki odwołanie wizyty min. Laval'a u Marszałka Piłsudskiego. W obszernych cytatach podają równocześnie dzienniki artykuł ks. Janusza Radziwiłła, jaki ukazał się na łamach „Czasu“, komentując go, jako dowód, że strona polska nie żywi iluzji co do wizyty francuskiej w Warszawie.

Niebywałe upały w Palestynie

Zarobowano wiele wypadków porażenia

TEL AVIV. (PAT). Ogromne upały nawiedziły w dniach ostatnich Palestynę. W okolicach Tel-Aviv temperatura w cieniu dochodziła do 43 st. C.

w słońcu do 52 st. C., w okolicach Tyberjady 51 st. C. w cieniu i do 62 w słońcu. Wieje przytem gorący wiatr południowo-wschodni z pustyni, zwany tu „Hamsin“.

Zaszło wiele wypadków porażenia. Praca jest bardzo utrudniona. Ludność przeważnie spędza noc nad morzem.

Polityczni przeciwnicy walczą

Leje się krew, są ranni

LONDYN. (PAT). Ubiegłej nocy doszło w Belfascie (półn. Irlandja) do gwałtownej starcia pomiędzy dwoma przeciwnymi sobie obozami.

Przeciwnicy walczyli kamieniami, pałkami żelaznymi i pustymi butelkami. Około północy rzucono na jednej z ulic dwie bomby, z których jedna wybuchła. Wkrótce potem rozległy się strzały na innej ulicy,

wskutek czego ciężko ranna została jedna osoba. Wybito także w wielu domach szyby.

Silny oddział policji przywrócił spokój dopiero w godzinach rannych.

Uczeń -- Polak wynalazca

Skonstruował nowy model samolotu myśliwskiego

LWÓW. (PAT). Student 8-jej klasy gimnazjalnej Andrzej

Bieńkowski, syn znanego przemysłowca dr. inż. Bieńkowskiego, skonstruował model samolotu myśliwskiego typu „Albatros 3“, wielkości 1/4 normalnego samolotu, który ofiarował królowi Piotrowi jugosłowiańskiemu, jako symbol zainteresowania się młodzieży polskiej Jugosławją.

Konstrukcja tego modelu

Z kopalni węgla Sorachi na Hokkaido (Japonja), gdzie 6 maja nastąpił wybuch, wydobyto ciała 61 górników, z pośród 97 zasypanych. Prace nad wydobywaniem pozostałych trwają.

Na rzece Psiol w okręgu Charkowskim (Sowieci) zatonął prom, na którym znajdowało się 58-ro dzieci. 28 z pośród nich utonęło.

trwała dwa lata. Jest on zbudowany z oryginalnych części. Posiada elektryczny motorek i oświetlenie.

Konsul Jugosławji we Lwowie zawiadomił o powyższym marszałka dworu królewskiego w Białogrodzie i postanowił przed wystaniem tego modelu do Jugosławji, wystawić go od dziś na wystawie jugosłowiańskiej w salach „Skizu“ (pasaż Mikolasza).

Na królewskim bankiecie

LONDYN, (PAT). Wczoraj wieczorem w pałacu Buckingham odbył się nroczyzny bankiet królewski, w któ

rym wzięło udział 150 osób.

Wśród gości królewskich oprócz członków rodziny królewskiej, obecny był rząd brytyjski, premierzy dominijów i przywódcy stronnictw parlamentu oraz ambasadorowie.

Królowa Marja miała na sobie słynny brylant rodzinny conhinoor.

Dookoła pałacu zebrał się tłum, liczący 100 tysięcy osób, wiwatujących na rzecz króla.

O godz. 10.30 król w otoczeniu premiera Mac Donalda, premierów dominijalnych, wraz z królową i synami wyszedł na balkon, witany przez długotrwałą owację tłumy, który następnie odśpiewał hymn narodowy.

Straszna katastrofa

4 osoby poniosły śmierć

BERN. (PAT). Wpobliżu Sitten w Kantonie Wallis samochód ciężarowy zwałił się z szosy do rowu.

4 osoby znajdujące się w samochodzie poniosły śmierć na miejscu.

Wrogowie Ameryki

straceni na krześle elektrycznym

HUNTSVILLE, (Stan Texas). (PAT). Wróg publiczny Nr. 1 Raymond Hamilton i jego towarzyszy Joe Palmer, zostali straceni wczoraj rano na krześle elektrycznym, skazani na śmierć za zamordowanie strażnika więziennego.

Pierwszy stracony został Palmer, a następnie Hamilton.

Sensacja na statku „Alcantara“

Dziecko emigranta polskiego nagrodzone przez króla Wielkiej Brytanji

Dn. 25 kwietnia wyjechał z Warszawy transport emigrantów do Argentyny. M. in. emigrował rolnik z hrubieszowskiego Maciej Witus wraz z żoną swoją Justyną i dwojgiem dzieci. 26 kwietnia emigranci wsiadli na statek „Warszawa“ w Gdyni, by dn. 4 maja wyruszyć w dalszą podróż z Cherbourg'a na wielkim transatlantyckim statku „Alcantara“, na leżącym do linii Royal Mail.

tach jako „jubilee baby“, poza tem został on uznany jako obywatel angielski (British subject by birth). Wśród pasażerów zebrano większą kwotę, którą wręczono szczęśliwemu ojcu, poza tem przeznaczono specjalny fundusz na kupno wyprawki dla dziecka.

Pasażerowie okrętu przesłali depezę w drodze iskrowej do króla Jerzego V, zawiadamiając go o tym wypadku.

Georg John Witus jest jedynym Polakiem urodzonym w dniu jubileuszu króla Wielkiej Brytanji. W przyszłości korzystać będzie z szeregu przywilejów, które Anglja przyznaje tradycyjnemu urodzonym w dniu uroczystym, związane z panującymi osobami.

Georg John Witus jest jedynym Polakiem urodzonym w dniu jubileuszu króla Wielkiej Brytanji. W przyszłości korzystać będzie z szeregu przywilejów, które Anglja przyznaje tradycyjnemu urodzonym w dniu uroczystym, związane z panującymi osobami.

Lot Piccarda z Warszawy

Znakomity uczoney wystartował z 5-ciu towarzyszami

Gdy statek dn. 6 maja opuszczał port hiszpański Vigo, emigrantka Justyna Witus zleżała, wydając na świat dorodne go syna. Wobec tego, iż dziecko przyszło na świat na terytorjum angielskim, poza tem w dzień jubileuszu panowania króla Jerzego V, na statku urządzono wielkie uroczystości. Małemu Witusowi nadano imię Georg John, uznano go w ak-

Wczoraj o godz. 10 min. 10 słynny zdobywca stratosfery prof. August Piccard dokonał z lotniska mokotowskiego w Warszawie wlotu na balonie „Zurich“.

Wraz z prof. Piccardem leciał inż. Tilgenkamp, ppłk. Sielwicz, mjr. Mazurek, kpt. Hynek i kpt. Janusz.

Balon poszybował przy kierunku wiatru południowo-wschodnim (szybkość wiatru 8 — 10 m/sek.) pojemność balonu wynosi 2.200 m. napelniony on został zwyczajnym gazem świetlnym z gazowni miejskiej.

Na lotnisko przybył liczny grono oficerów lotniczych.

Prof. Piccardowi wręczono wiązanek kwiatów.

Próbny lot prof. Piccarda obliczony jest na około 2 godzin.

O godzinie 12.30 z jednej ze stacyj kolejowych na linii Warszawa — Brześć n. Bugiem na desza wiadomość, że balon

„Zurich III“ szybuje w odległości kilku kilometrów na południe od linii kolejowej. Kierunek lotu wskazuje, że aeronauci wykorzystując prądy powietrzne lecą do Siedlec.

Warunki lotu, według meldunków stacyj meteorologicznych, są doskonałe.

Zapłać do kina

„Adria“, „Atlant“, „Svit“ lub „Bagatela“

dn. 12 maja 1935 r.

Zgubiony przez kobiety

I... bombonierki

Starzy i młodzi, bogaci i biedni, wdówki, sepe-
ratki, rozwódki, emancypantki, mamy, mamusie, tatusie,
lowelasy, smarkateria i wiele innych różnowiekowych pa-
ni, dziewic i naddziewic na wydaniu „tryndało” się za-
pamiętałe na maskaradzie dobroczynnej. Słowem tańczyła
„elita”...

Na zabawie nie brakło też i młokosów, czułych na
westchnienia mniej lub więcej podstarzałych dziewczec...

Ach, na sali muzyczna w takt upojne tango gra, parki
suną kolejno raz, dwa... Wszystko się kręci, jak w kalej-
doskopie.

Duszyczka marzy, serduszko łomocze wzruszająco,
a ciebie niema; niema, mój słodki aniele... i tym podobne
skromne myśli rzebiegały osamotnionym dziewczicom, któ-
rym biedny biuralista, p. Zygmunt Z. przyrzekł uroczystie
stawić się o północy na zabawie.

Jakoż z chwilą, gdy zegar wydzwaniał dwunastą (co
to znaczy słowność męska) p. Zygmunt stanął na bacz-
ność u boku swych wielbicieli.

— Ze mną, p. Zyziu, zatańczy pan tango argentyńskie,
a ze mną walca, one steep'a, a ze mną pójdzie pan do bu-
fetu, ze mną także... W ten sposób p. Zygmunt był istotnie
„rozrywany”.

Sam taniec, to jeszcze nic takiego, trochę gimnastyki,
trochę zmysłów; ale ten bufet, to okropność! Żadna prae-
wie kobieta nie uznaje zabawy bez... bufetu, w którym
ceny na zabawie maskaradowej są conajmniej o 100 pro-
cent wyższe.

No, ale trudno p. Zygmunt pragnął okazać się rycer-
skim względem kuszących dam i fundował, choć z kieszeni
wiało przeraźliwą pustką...

Gdy wreszcie skromne zasoby wyczerpały się, p. Zyg-
munt w szale zabawy, poprostu maszerował do bufetu,
brał niepostrzeżenie bombonierki, obdarowując niemi swe
towarzyszki, u których z tego powodu uczucie sympatii
względem p. Zygmunta wzrastało o kilka stopni.

Lecz wszystko ma swój kres... Zabawa też... P. Zyg-
munt, poszedłszy któryś tam raz z kolei do bufetu do świe-
ży transport bombonierek, został schwyłany na gorącym
uczynku i oddany w ręce sprawiedliwości.

Sala rozpraw Sądu Grodzkiego wypełniła się dobro-
wem towarzystwem, które z zainteresowaniem przyglądało
się bohaterowi niesamowitej historii, oraz osobom dramatu.

— Nic nie wiem, nie! Nie rozumiem, nie!!... Bo tego
nie uczył mnie nikt!... — odpowiadały niemal chóralnie
obdarowane kradzionymi bombonierkami damy.

Sąd zaaplikował p. Zygmutowi Z. 4 miesiące wię-
zienia; Sąd Odwoławczy wyrok ten zatwierdził, a Sąd Naj-
wyższy utrzymał go w mocy.

Rad nie rad, p. Zygmunt będzie musiał w ciszy wię-
ziennej oddać się rozmyślaniu nad znikomościami życia,
dotychczas i jednocześnie ułożyć plan obrony przed...
czułościami dziewczec...

Nadużycia w magistracie

w Pabjanicach

Rudolf Folkman był urzędnikiem magistratu m. Pa-
bjanic i na tem stanowisku dopuścił się sprzeniewierzenia
około 6.000 zł. W toku przewodu sądowego ustalono, że
p. Folkmana zgubił nałóg, a mianowicie hazardowa gra
w karty. Skądinąd uczciwy człowiek nie mógł się oprzeć
szalowi gry i to właśnie stało się przyczyną.

Współ z p. F. ławę oskarżonych zajęli dwaj jego
zwierzchnicy pp. Antoni Waltratus i Stanisław Kowalski,
lecz sąd obu uniewinnił z zarzutu niedbalstwa, zaś Folk-
mana skazał na 2 lata więzienia i 1000 zł. grzywny.

Wczoraj Sąd Apelacyjny w Warszawie mając na uwa-
dze dotychczasową niekaralność oskarżonego złagodził mu
karę do półtora roku więzienia i 1000 zł. grzywny.

W obronie koniecznej

Lasy w powiecie brzezińskim (woj. łódzkie) sły-
ją z częstych zajęć z kłusownikami, którzy nie przebie-
rają w środkach i mszczą się za schwytności na przestępstwie
lub wydanie ich zarządowi lasów.

Zdarzały się i zdarzają się wypadki, że kłusownicy
wywołują z domu gajowych lub osoby im pomocne w ści-
ganiu ich pod jakimkolwiek pretekstem i pod osłoną nocy
wala prosto w łeb.

Gdy gajowy Michał Jaroński natknął się na zło-
dzieja leśnego Ignacego Jarczyka i jego kompana — wie-
dział o tem, że z opresji nie będzie łatwo się wy dostać,
a jednocześnie musiał myśleć o spełnieniu swego obo-
wiązku.

Kłusownicy, nie czekając wezwania gajowego — rzu-
cili się nań z toporami. Chcąc uciec z życiem Jaroński rzu-
cił się do ucieczki. Napastnicy do tego stopnia zawzięli
się, że zaczęli strzelać z rewolwerów do gajowego, który,
nie mając innego wyjścia, odpowiedział strzałem z dubel-
tówki, raniąc Jarczyka w kolano. W następstwie odnie-
sionej rany — J. zmarł na zakazaniu.

Jaroński został pociągnięty do odpowiedzialności
karnej. Sąd I instancji uznał go winnym umyślnego uszko-
dzenia ciała z wynikiem śmiertelnym i skazał go za to na
2 lata, zaś Sąd Apelacyjny w Warszawie, opierając się na
całkiem nowym dowodzie, a mianowicie na znalezionych
na miejscu starcia łuskach rewolwerowych, uznał, iż Ja-
roński działał w obronie koniecznej i uniewinnił go z po-
stawionego zarzutu.

Pełna tabela loterii

Klasa czwarta — piaty dzień ciągnięcia

GŁÓWNE WYGRANE

100.000 zł. na nr. 171042
20.000 zł. na nr. 73722
10.000 zł. na nr. nr. 11485 20418 58141
100565
5000 zł. na nr. nr. 52426 78204
2.000 zł. na nr. nr. 76 3071 4178 5585
31512 46831 47169 57400 68499 92909
93468 104682 104740 108373 112935
129193 141501 144489 172621 176217
180136 184271
10000 zł. na nr. nr. 2926 9713 27560
27613 30694 38121 38778 41799 43760
44027 46013 52239 63290 63560 65894
61588 80399 80835 82271 84238 92519
110390 113380 117956 119099 131791
135436 152645 155765 163159 164456
170317 171172 173187 176332 176419
181886.

STAWKI

118 39 217 372 82 445 585 705 16 42
832 80 924 35 60 1164 254 56 331 58 72
77 426 60 65 501 632 58 80 89 916 42
2280 328 406 30 62 84 585 706 48 897 84
916 26 39 3096 348 415 77 547 739 828
4044 265 649 775 5902 70 105 57 229 342
9 502 62 97 615 42 719 26 93 990 96
6022 202 416 35 62535 808 7162 251 76
433 673 851 975 8165 238 95 329 62 410
610 61 74 84 703 9003 123 56 203 337 62
444 612 713 18 4325 79 823 943 77
10062 79 176 218 66 73 337 636 737
11009 23 35 53 162 200 73 313 85 472
78 81 534 59 77 687 764 879 12015 73 95
280 496 666 69 726 862 88 13022 169 430
704 29 67 79 809 3514078 163 64 271 368
560 643 701 88 841 44 921 31 15046 77
164 387 422 563 619 25 53 98 702 16162
434 727 77 885 17004 128 50 79 360 74
76 408 668 92 747 804 25 95 903 11 72
18148 219 76 431 568 715 863 84 919 66
69 19238 333 40 122 760
20164 437 75 91 503 20 90 707 21250
656 771 826 970 22126 363 604 726 46 929
63 23006 47 203 20 49 71 314 447 70 523
773 24065 167 82 217 67 94 477 651 745
887 983 25069 70 189 304 50 98 458 615
738 887 26295 448 538 87 926 27255 77
527 55 60 70 83 613 17 839 952 28020 63
64 96 157 458 549 614 811 99 936 66
29041 574 627 69 900
30019 48 169 212 28 32 35 81 512 51
659 64 717 881 31100 48 92 205 80 368
415 532 635 850 997 32104 28 68 285 320
53 473 546 886 34025 58 97 397 513 43
740 72 805 44 87 972 93 98 35216 68 392
648 771 805 36012 98 98 103 88 272 80
91 326 407 30 51 88 92 503 12 58 69
748 891 37081 102 405 863 919 97 20860
77 121 241 84 407 90 523 745 78 39127
231 400 24 82 572 684 729 945 81 99
40160 203 400 41 42 510 41202 569 87
799 913 98 42203 59 71 502 82 789 996
43048 128 99 289 760 840 59 9799 44008
11 27 8 138 489 936 39 45005 27 38 197
217 67 63 84 429 60 609 58 65 90 901
46013 220 68 414 27 96 526 89 622 40 917
47028 47 100 252 361 569 737 927 55
49026 31 44 169 298 303 68 322 30 696
733 806 33 919 93
50022 155 81 241 71 85 450 661 76 705
43 821 92 906 40 51171 212 353 660 781
996 52005 66 9 366 483 594 97 655 705
820 53002 194 274 319 411 598 613 84 892
5:094 163 88 267 72 338 98 412 33 66
527 44 91 644 781 868 555119 207 92
366 881 917 64 65085 135 205 76 394
594 700 897 900 57043 187 215 18 327
66 424 42 526 741 900 89 58048 84 158
201 307 747 814 33 59001 4 67 90 121
304 36 445 593 602 11
60085 322 514 609 754 819 904 5 71
61017 70 76 100 2 228 67 333 49 459 588
609 33 49 69 882 94 63021 149 53 249 60
478 560 659 780 855 911 61 64278 356
66 5:2 95 637 700 41 72 875 76 955 77
65175 256 76 569 891 94 96 66097 134
205 337 529 611 34 67046 83 136 63 84
285 340 604 38 62 606 88 745 897 68003
83 110 52 76 96 504 23 603 783 809 33
42 576 69001 147 271 312 93 94 544 52
608 36 708 815
70119 219 81 96 582 95 702 15 18
71038 110 21 239 41 335 440 544 605 278
917 35 72008 40 117 40 219 399 472 577
627 819 30 86 964 73006 68 165 82 96 241
454 510 874 75 74376 501 97 761 810 18
89 930 32 52 75036 178 86 232 406 527
64 774 854 956 76176 211 22 84 478 571
91 605 8 903 78 77177 394 494 695 977
78301 51 53 497 573 687 728 31 86 834
60 924 71 79311 40 540 42 884 9:6
80179 291 444 686 637 39 859 939 64
81098 299 384 636 91 754 982 82054 213
22 26 96 631 777 803 27 55 83034 47 281
488 802 902 84117 74 238 317 447 705
62 73 947 52 59 85004 140 450 69 549 88
630 703 6 878 972 86152 388 480 669 753
76 901 87016 139 216 37 79 374 897
88100 183 264 404 709 969 89103 22 285
307 57 441 550 616 44 9:6
90144 57 268 312 66 525 673 92 839 6
928 91008 34 102 4 59 227 74 94 304 81
407 47 553 97 637 80 862 965 92060 104
263 67 319 484 99 519 616 84 728 43 840
42 906 93065 319 25 63 457 654 720 75
850 95 988 94219 74 369 561 86 634 79
751 834 91 914 56 95080 134 42 339 76
432 44 535 616 47 83 89 763 962:9 373
73 75 96 475 645 908 88 97145 6 280
356 66 412 651 748 68 71 98056 102 345
428 517 38 72 692 825 26 44 57 989
99047 67 88 160 338 44 516 48 730 81
100039 280 365 85 436 686 787 838 55

928 76 101029 70 313 481 622 53 704 58
66 862 91 102013 32 102 557 608 52 712
805 82 902 5 25 103027 125 263 508 50
606 23 82 738 814 943 104102 14 34 86
292 520 77 82 767 979 105104 83 221 74
86 305 35 518 625 42 53 62 726 36 73
996 35 106009 30 66 120 230 76 371 415
593 891 919 59 107082 153 348 79 419
66 659 781 88 843 108008 237 388 402
34 66 530 74 604 825 912 30 53 77 109115
428 534 650 607 823 77
110028 29 101 385 90 496 578 89 98
908 111050 124 219 83 344 586 614 40
72 717 76 886 112051 64 147 311 30 597
719 820 30 113044 207 74 380 487 524
615 794 894 950 114070 148 66 259 312
541 50 69 11524 181 93 230 37 40 88
812 94 116006 75 156 72 266 358 435
529 991 117024 26 166 200 79 318 690
936 76 118101 42 88 210 84 397 443 67
84 526 614 30 96 735 845 944 97 110055
66 99 168 283 767 915 44 99
120038 113 210 457 569 97 676 744
121121 206 88 333 502 122092 232 442 88
507 25 37 621 786 864 956 123078 83
688 733 891 919 45 54 124148 271 97
336 86 496 505 609 23 887 994 125275
389 93 94 620 94 812 968 70 126010 96
310 17 93 451 586 621 742 57 71 79 960
58 89 127021 27 190 95 248 498 509 636
58 810 35 128040 125 73 92 268 381 608
821 129075 96 187 376 80 451 77 543
618 703 8 801 26 85 95 924 49 76
130085 121 403 519 35 38 717 98 131008
113 79 88 267 409 519 638 773 91 869
945 132379 432 57 95 660 779 902 72
133176 90 200 42 358 625 787 90 805
98 134019 424 527 50 54 778 785 810
71 135019 248 373 95 436 746 76 918
62 68 770 889 917 136015 83 81 160 255
322 427 506 11 16 603 918 137069 87
119 247 362 456 517 37 77 653 783 890
138048 103 32 35 55 212 37 89 344 400
553 761 822 35 941 63 139045 77 96
141 43 325 452 500 706 800 30 73 99
140086 120 25 36 66 246 614 41 44 807
18 930 50 97 141021 31 66 70 82 136 48
81 618 22 44 838 56 951 142327 98 177
523 638 814 17 920 77 143141 296 337 52
489 571 609 96 880 93 944 144006 75 442
509 607 42 73 86 811 17 19 960 145063
76 102 32 201 72 319 66 420 513 26 609
21 41 56 824 46 57 906 44 146001 35 169
557 636 43 778 803 16 48 927 36 43
147009 207 13 588 702 8 818 913 97
148002 46 148 90 281 307 69 460 63 89
594 735 811 72 927 149044 37 105 49 244
52 320 448 75 504 89 692 810 90 947.
150011 121 57 67 84 266 410 661 747
838 998 151043 256 308 69 472 502 610
19 61 152061 194 302 542 70 645 705 32
35 814 76 956 153040 50 181 342 75 475
516 687 784 851 90 154039 150 341 98
403 10 571 75 634 743 919 155049 178
207 27 354 72 93 450 51 67 674 726 65
825 905 6 45 155077 137 356 429 99 600
29 717 815 157077 101 223 85 308 82 544
45 89 617 717 158099 154 304 427 646
744 89 98 884 924 159014 139 289 346
74 425 28 580 610 67
160083 96 384 782 854 97 941 161076
166 69 242 334 74 85 482 754 816 69
162049 339 799 834 93 163159 207 99
418 35 76 615 40 722 66 85 164132 43
300 53 56 57 61 96 408 95 662 836 922
69 165018 57 206 20 418 52 64 535 56
736 54 166031 125 221 36 59 320 430 63
513 34 609 94 96 789 93 975 167229 322
406 26 49 71 571 611 735 805 956 168172
240 413 621 65 75 772 169100 97 238 42
453 575 718 29 70 79 89 878 98
170050 150 207 44 317 84 432 513 673
776 833 171089 172 454 543 61 647 52
732 68 92 859 938 172026 57 255 77 481
632 49 868 992 173097 118 64 87 226 303
32 438 39 61 91 578 90 683 88 840 916
174033 351 464 530 965 175191 223 402
572 709 69 802 984 97 176013 138 206 65
346 97 419 31 37 45 77 99 595 603 709
90 938 177079 90 246 459 95 520 662 80
99 744 945 72 78 178004 58 198 267 309
21 618 33 46 61 99 977 179110 41 342
66 419 528 34 53 81 795 878 83.
180005 173 353 448 742 71 853 95 826
67 181027 31 200 2 81 348 656 886 915
21 65 182114 71 287 554 91 615 24 57 76
92 707 49 999 183013 48 129 317 19 445
89 503 623 44 51 71 184003 284 328 41
97 430 58 557 56 85 666 786 883 918.

64 22010 659 740 970 23653 24327 31 685
91 841 907 25227 51 87 626 727 867 75
6394 506 27605 20 867 28090 205 29284
95 422 585 605 38 880 952
30121 81 431 889 969 93 31027 71 333
74 798 802 64 32057 357 517 28 66 33471
580 881 940 34172 206 305 588 35193 222
388 586 742 83 844 81 36201 728 39 37078
282 302 29 996 38033 205 374 435 616
830 907 39101 282 551 733 833
40414 769 821 51 41219 83 424 602 818
30 42325 446 607 958 43263 97 382 518
828 908 44275 628 707 92 45159 92 300
480 717 37 46118 88 439 624 50 47160
207 509 638 928 54 71 48098 445 551 652
49245 379 580 666 703
50087 243 56 387 693 51077 139 64 346
693 637 711 52042 121 437 579 645 931
87 53311 420 602 917 27 29 37 54104 286
665 95 795 992 55071 129 30 420 578 604
27 56019 99 122 325 408 24 57117 257
364 509 11 58376 92 476 546 662 776 853
956 59710 21
60028 191 506 817 79 61517 62158 204
778 63027 181 375 600 873 54063 453
534 909 96 65245 66251 69 323 412 35
58 514 67343

Dalszy ciąg loterii Słaciami przestępców

- 16418 58 783 17062 135 256 809 42 950
- 18044 54 171 231 68 463 674 855 19116
- 95 216 583 763
- 2011 229 300 5 430 610 910 21 525 880
- 2069 593 773 810 18 80 993 23048 93
- 2137 599 758 934 25143 364 407 598 607
- 242 26019 545 968 270:2 155 688 739
- 28055 377 875 906 29112 486 551 850
- 30145 67 780 809 77 924 31092 95 147
- 215 522 608 57 717 47 32040 94 167 449
- 625 714 33117 315 743 875 923 34069 80
- 154 307 593 608 728 35177 231 406 547
- 629 836 36486 603 9 824 27 693 37285
- 470 585 668 725 97 906 38016 30 112 41
- 36 66 285 782 996 39319 37 409 521 88
- 92 819
- 40220 32 90 413 41093 236 646 96 748
- 42182 637 840 72 43393 678 903 44039 73
- 100 7 21 326 92 611 42 45117 348 59 64
- 877 46048 386 482 545 66 643 718 970
- 47005 116 77 394 827 48102 749 49052
- 512 27 92 898 669
- 50042 71 80 322 26 572 64 731 99 61076
- 52357 53344 550 650 815 54342 428 508
- 742 76 889 935 95 55116 87 285 323 410
- 771 73 738 5600 78 106 918 31 51 57035
- 146 309 74 451 98 605 58002 35 156 672
- 50064 93 171 225 527 40 753
- 60407 557 605 875 61025 270 681 846
- 944 62000 201 537 607 704 63094 216 438
- 44 85 546 607 763 64227 79 424 87 651 88
- 951 65020 589 753 87 874 972 66078 80
- 315 401 844 88 67319 477 93 963 68144
- 613 835 69004 80 195 276 365 459 502
- 853
- 70118 500 48 745 96 71007 9 261 331
- 35 508 624 71 810 72 72389 468 87 569
- 646 91 813 962 73104 453 654 85 868 962
- 74236 322 41 098 75274 399 440 660 63
- 65 709 99 916 71 76076 287 463 534 735
- 871 941 77173 339 60 916 78143 335 498
- 523 989 79175 210 713 836 91
- 80182 386 521 711 880 81046 93 144
- 550 895 976 82494 549 83316 606 736 949
- 86 84040 530 901 85359 622 614 86013
- 40 455 561 87194 822 88214 319 407 814
- 60 89032 172 584 815 49
- 90013 809 32 970 91298 300 598 92125
- 74 83 320 87 467 813 59 93594 796 94210
- 741 899 95148 500 44 71 680 919 96354
- 615 727 867 97154 364 632 726 802 15
- 901 98260 86 99 367 464 548 699 778
- 99131 96 227 315 564 857 905
- 100667 250 901 101191 385 617 703 953
- 102105 88 379 87 103020 210 507 104213
- 508 61 68 66 712 909 105185 89 398 599
- 687 88 716 106286 418 847 107614 108270
- 454 56 984 109221 322 542 657
- 110027 48 70 97 322 42 64 494 587 736
- 961 111047 68 197 369 415 33 504 748
- 856 112012 59 129 605 81 774 883 113126
- 220 364 675 85 114033 174 218 99 918
- 115086 621 712 78 817 116242 470 674
- 748 915 117031 172 236 94 447 799 886
- 118037 149 243 119096 163 300 510 28
- 760 813
- 120061 217 610 121507 867 96 122064
- 157 284 458 94 644 791 908 123062 74
- 445 48 54 631 70 738 124019 631 47 92
- 125007 210 779 802 22 31 926 126197 246
- 595 605 974 127083 431 910 128247 574
- 610 810 86 951 129185 215 358 798 952
- 130037 67 154 217 58 763 131150 276
- 408 519 725 132088 95 461 578 677
- 133074 134013 62 917 20 135286 734
- 136162 261 478 92 942 137155 201 305
- 671 138518 604 812 139011 119 214 348
- 54 546 60 686 893
- 140299 393 630 704 60 141129 22 38
- 307 61 73 646 51 921 142051 80 301 97
- 738 858 909 85 143521 144208 9 306 428
- 38 67 598 622 145209 611 46 719 52 969
- 146805 909 147052 399 473 874 907 68
- 81 148315 40 525 666 149052 62 369 910
- 150048 430 70 600 16 788 950 151032
- 136 152429 779 153122 51 59 406 39 41
- 154469 155097 348 540 156062 145 228
- 484 763 157098 497 558 618 61 158597
- 885 159189 437 707 12 36 825.
- 160095 266 451 81 613 708 917 22
- 161193 251 399 636 98 975 162199 340
- 513 28 941 163219 28 395 650 754 86
- 164028 523 750 809 31 62 175645 792 821
- 41 50 71 166073 155 208 61 313 59 69 79
- 578 931 65 73 167403 77 168879 169210
- 89 95 479 945
- 170076 205 9 347 577 676 93 791 899
- 171352 172096 288 407 29 530 609 732
- 173343 49 45 528 30 605 71 795 871 85
- 964 174361 620 52 175728 876 176436 61
- 584 949 177049 175 280 444 610 42 926
- 178162 429 79 721 804 946 179261 352
- 59 604.
- 180061 124 217 91 305 517 746 829 54
- 67 181120 52 369 411 43 89 638 736 904
- 182070 92 124 242 620 87 712 183016
- 105 337 93 444 737 184052 244 505 737
- 50 85 872 98

Tajemniczy zamach

Z tajnych dokumentów archiwum carskiej ochrany

VIII.
Nie patrząc już na przybyś-
sza, który z taką gotowością
przystępował do służby na
rzecz wywiadu niemieckiego,
Lena usiłowała przypomnieć
sobie w jakich okolicznościach
widziała tego człowieka.

I nagle jak błyskawica prze-
leciała przez mózg myśl, że go
widziała na pewno i to w oko-
licznościach bardzo przykrych.
Było to przed dwoma laty w
Petersburgu. Lena miała za za-
danie wysledzić szpiega o któ-
rym krążyły słuchy, że dostał
się na służbę wywiadu rosyj-
skiego i dzięki temu otrzymuje
jak najlepsze informacje, które
kolei dostarcza swym przeło-
żonym w... Berlinie.

Zadanie było bardzo trudne,
ale Lenie udało się wreszcie do-
trzeć do gniazda szpiega. Spot-
kanie odbyło się w zgola dra-
matycznych okolicznościach. W
towarzystwie jednego agenta
Lena przybyła do hotelu „Sa-
voy”, w którym zamieszkiwał
poszukiwany. Gdy zapukano
do drzwi otworzyły się one do-
piero po chwili.

Ukazał się młody mężczyzna.
Widocznie zorientował się
w sytuacji, gdyż pchnąwszy sil-
nie Lenę skoczył jak ryś na
schody. Tu napotkał towa-
rzysza Leny. Uderzeniem ręki
jeści rewolweru zwałił go na
ziemię i mając w ten sposób u-
torowaną drogę do wolności
zbiegł.

Lena zapamiętała jednak tę
twarz. I oto dziś po dwóch la-
tach spotyka znów tego czło-
wieka. I tym razem występuje
on w charakterze „wiernego”
sługi cara rosyjskiego. Prote-
guje go pułkownik Nadolnyj, a
więc człowiek, o którym wie-
dziano już na pewno, że pozo-
staje na usługach sztabu nie-
mieckiego.

Nic dziwnego, że tak niespo-
dziewane spotkanie wywołało
wstrząs nerwowy. Lena zdoła-
ła jednak zapanować nad sobą.
Trzeba było działać ostrożnie,
tem bardziej, że i przybysz zda-
je się zauważył zmianę w za-
chowaniu Leny.

Ale co robić i jak przepro-
wadzić plan i zdemaskować
szpiega? Czas wolno mijał.

Tymczasem zebrani głośno
opowiadali sobie o wypadkach
z ostatnich dni, głośno komen-
towano ich przebieg, wymie-
niano nazwiska, a niektórzy

byli tak nieostrożni, że poda-
wali dokładnie plany na przy-
szłość. To była wielka nie-
ostrożność.

Myśl Leny biegła szybciej...
Jeszcze chwila, a przecież ze-
brani mogą powiedzieć za wie-
le. Wówczas nie pozostanie
nic innego, jak na miejscu
przeprowadzić samosąd nad
przybyszem, rzekomym Hoo-
venem. Tego trzeba było unie-
knąć za wszelką cenę. Hoo-
ven musiał być dostarczony ży-
wym w ręce szefa wywiadu ro-
syjskiego. Wiedział zapewne

dużo i od niego możnaby było
ustalić wiele ciekawych rze-
czy.

W pewnej chwili Lena wsta-
ła i przeprosiwszy obecnych
wyszła do gabinetu. Tu połą-
czyła się telefonicznie ze swym
zwierzchnikiem i opowiedziała
w krótkich słowach o przygo-
dzie.

Rozkaz brzmiał:
— Starać się przytrzymać
go jak najdłużej. Za kilkana-
ście minut będę na miejscu.

Lena weszła do pokoju. Hoo-
ven patrzył na nią niespokoj-

nie. Coś przeczuwał, wietrzył
niebezpieczeństwo. Ani mia-
 przez myśl nie przeszło, że
Lena jest tą kobietą, która usi-
łowała go schwytać przed dwo-
ma laty w hotelu.

Podejrzanie wzbudziło tylko
wyjście Leny z pokoju. Hoo-
ven był za starym wygą, by nie or-
jentować się w sytuacji. Mimo
woli dotknął brauninga w kies-
zeni...

— No, w razie wsypy, będę
się bronił — pomyślał...

Miecz. Gór,
Dalszy ciąg nastąpi

Nasza wielka ankieta z nagrodami Co przeżywa kobieta pracująca Byłam praczką i służącą... (Godło: Cierpienie)

Dłużej nie mogłam już wy-
trzymać i pewnego dnia oświad-
czyłam swojej pani, że ją o-
puszczam, że pragnę zmienić
miejsce. Jakież było moje
zdziwienie, gdy pani ze łzami
w oczach zaczęła mnie prze-
praszać.

— Krysiu, wybac mi, jestem
chora i bez ciebie nie dam so-
bie rady. Krysiu błagam cię
zostań przy mnie, przy tobie
chcę umrzeć, wiesz przecież ja-
ką jestem słaba, i jak mnie
wszyscy męczą...

Rozplakałam się i zgodziłam
się.

Jedyną pociechę miałam w
tem, że pan mój serdecznie mi
dziękował, powiedział mi, że
cierpię piekło, że on o tem wie
doskonale.

Mimo to moja pani w dal-
szym ciągu traktowała mnie go-
rzej jak psa. Wreszcie nie wy-
trzymałam.

Pewnego dnia weszłam do
pokoju pani i oświadczyłam, że
mam dość tej pracy i dziękuję
za służbę. I o dziwo, pani znów
rozplakała się, tłumaczyła, że
jest bardzo nerwowa i bardzo
mnie przeprasza za dotychczas-
sowe postępowanie. Obydwie
rozplakaliśmy się i zdawało
się, że znów nastaną lepsze dni.

To było złudzenie, bo była to
kobieta bardzo nerwowa. I znów
bywały dni, że myślałam, iż nie
wytrzymam. Naprawdę była
to kobieta bardzo chora ner-
wowo.

Trudno, narazie pogodziłam
się z losem i czekałam tylko na
moment, by wreszcie odejść.

Pewnego dnia wysłano mnie
po lekarstwo. Szybko biegłam
ulicą. Silnie zdenerwowana nie
zważałam na ostrzegawcze krzy-
ki policjantów i dzwonki tram-
wajów.

Rezultat był ten, że przebie-
gając przez jezdnię wpadłam
pod tramwaj. W ostatniej chwili
ujrzałam jeszcze światło dzien-
ne, poczem straciłam przytom-
ność.

A gdy mnie ocucono ujrze-
łam nad sobą twarz policjanta
i kilku osób. Ze zdziwieniem
patrzano na mnie.

Jak się później dowiedzia-
łam wszyscy sądzili, że tram-
waj przejechał mnie na drobne
kawałki, tymczasem ja jeszcze
żyję. Wobec tego, że nie zna-
lezione przy mnie żadnych do-
kumentów zastanawiano się co
ze mną zrobić. Po chwili otwo-
rzyłam usta i wyszeptalam:

— Pracuję u państwa K,
adres...

Podalam numer telefonu. Na
tychmiast zatelefonowano. Opo-
wiadano mi, że mój pan był bar-
dzo zrozpaczony i dopytywał
się szczegółowo o stan mego
zdrowia. Czułam się bardzo
słabo i z niecierpliwością oczę-
kiwałam wreszcie na to, by
mnie ułożono w łóżku.

Przyjechało Poogowie, zало-
żono mi doraźny opatrunek, po-
czem wśród serdecznych słów
przechodniów odwieziono do
domu.

Gdy mnie pani ujrzała znów
rozplakała się. Ale najlepiej to
mój pan. On był naprawdę
wzruszony tragicznym wypad-
kiem i jak zauważyłam serdecz-
nie mną opiekował się. To był
dobry człowiek. Słyszałam, jak
mówił:

— Taka dobra dziewczyna,
jak ty, nie może umrzeć. Będę
prosił Boga, by cię uratował...
Dalszy ciąg nastąpi.

Dzicy żądają honorarium

Czasy, w których turyści mogli
podziwiać gratis tańce krajowców na
Nowej Gwinei, minęły bezpowrot-
nie. Sprytni wyspiarze polapali się
w konjunkturze i żądają już dzisiaj
sporego honorarium za swoje wystę-
py wobec białego audytorjum.

Amerykański parowiec turystycz-
ny „Franconia”, wioząc partję tury-
stów do Nowej Gwinei, wysłał z dro-
gi do portu Moosesby depeszę, w
której zamawiał u kacyka miejsce-
wo wykonanie dla gości kilku tań-
ców krajowych. Odpowiedź na de-
peszę brzmiała: „Zgoda — taniec
śmierci i taniec obrzędowy — 50
dolarów na tancerza — gotówka zgo-
ry”.

Kierownictwo wycieczki domaga-
ło się obniżki, nadaremnie jednak.

Zaginieni chłopcy

Dotychczas niema jeszcze żadnych
wieści o zaginionych chłopcach: Sta-
sia Mancewiczu i Zdzisław Olaszewskim,
o czem wczoraj donosiliśmy.

Zrozpaczeni rodzice zwracają się
za naszym pośrednictwem z apelem
do wszystkich, którzy coś wiedzą o
miejscu pobytu zaginionych, żeby nie
szczęśliwie trudów i skłonił chłopców
do powrotu do Warszawy, ul. Filtró-
wa 68 m. 8. Prosimy powiedzieć
chłopcom, żeby bez obawy wrócili,
o co ich bardzo proszą rodzice.

**KUPON
PORADY PRAWNEJ**

Coś dla pani

Coś jest miłszego i wdzięczniejszego
na piękne dni letnie nad sukieneczkę
z materiału imprem?

PROGRAM RADJOWY

6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają
zone”; 6.33 Pobudka do gimnastyki;
6.36 Gimnastyka; 6.50 Muzyka; 7.25
Dłszy ciąg muzyki; 8.00 Audycja
dla szkół; 8.05 Audycja dla poboro-
wych; 12.05 Koncert; 12.50 Chwilka
dla kobiet; 13.05 Fantazje operetko-
we; 13.55 Wiadomości o ekaporcje
polskim; 14.35 Przegląd giełdowy;
14.45 Muzyka salonowa; 15.00 „Wios-
na, Wielkanoc i Lato w pieśni biało-
ruskiej”; 15.30 Humoreska Ferdy-
nanda Goetla; 15.45 Koncert; 16.45
„Kwadrans słynnych artystów”; 17.00
Transmisja Nabożeństwa Majowego
z Kościoła pod wezwaniem Najświęt-
szej Marii Panny w Wielkich Pieka-
rach na Górnym Śląsku; 17.50 „Mia-
sto gwizdających parowozów”; 18.00
„Wesoła majówka”; 18.30 „Przegląd
wydawnictw”; 18.40 „Życie kultural-
ne i artystyczne stolicy”; 18.45 Pio-
senki Toli Mankiewiczówny i Mieczys-
ław Fodda; 19.25 Wiadomości spor-
towe; 19.35 Koncert; 19.50 Felieton
aktualny; 20.00 Koncert; 20.55 „Wy-
kłady Uniwersytetu Jagiellońskiego
na prowincji”; 21.00 Audycja dla
Polaków zagranicą; 21.30 Koncert sym-
foniczny; 22.00 Koncert reklamowy;
215 „Literat a kino” — szkic literac-
ki; 22.30 „Łoża Szyderców” pod
kier. Juljana Tuwima nadaje audy-
cję p. t. „Małżeństwo zwiordziło poezji
i muzyki” (aud. mies. lek.); 23.05
Koncert muzyki taneczno-salonowej.

WIOSNA, WIELKANOC I LATO W PIESNI BIAŁORUSKIEJ

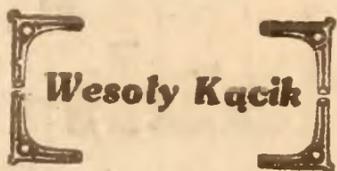
Dziś o godz. 15.00 nadaje Wilno
charakterystyczną audycję regionalną
w wykonaniu chóru białoruskiego
pod dyrekcją Grzegorza Szymy.
Chór wykona pieśni białoruskie śpie-
wane przez lud na wiosnę, w czasie
Wielkiejnocy lub upalnego lata. Ob-
jąstwie do audycji udzieli p. Stani-
sław Wesławski.

„MIASTO GWIZDĄCYCH PAROWOZÓW”

Pogadanka Romana Mersona, wy-
głoszona przed mikrofonem łódzkim
dziś o godz. 17.50, zobrazuje słucha-
czom powiatowe miasto Kutno w je-
go dawniejszej szacie, kiedy było je-
szcze nic nie znaczącą małą stacy-
ką kolejową. Obecnie Kutno należy
do jednej z najbardziej ruchliwych
stacji kolejowych Polski, gdzie krzy-
żują się i rozjeżdżają pociągi we
wszystkie strony świata. W tej chwi-
li Kutno staje się jednym z najwa-
żniejszych węzłów kolejowych w Pol-
sce.

LITERAT A KINO

Dziś o godz. 22.15 radiostacja war-
szawska nadaie szkic literacki p. t.
„Literat a kino”. Prelegent, p. An-
toni Bohdziewicz będzie mówił o
wykorzystaniu literata przez kino i
o współdziałaniu obu sztuk, które
zwłaszcza w Ameryce i Sowieciach,
doszło do ciekawych wyników

Wesoly Kącik

NIESMIAŁY

Pan Jan Kupka jest bezwzględnie człowiekiem bardzo niesmiałym.

Już przychodząc na świat był takim i trzeba było dlatego prócz akuszerki wezwać jeszcze dwóch lekarzy, aby małżeństwo ośmielić do ujrzenia światła dziennego.

W szkole Jaś Kupka nic się nie zmienił. Wrodzona niesmiałość nie pozwalała mu odpowiadać na pytania nauczycieli, mimo, że wiedział jak na nie odpowiedzieć. Trudno, nie poznano się na nim.

— Co my z tym chłopakiem zrobimy — biadała mama Kupkowi — zmarnuje się na nic przez tę swoją niesmiałość, mój Boże, mój Boże...

Ale Jan Kupka nie zmarnował się, chociaż niebardzo mu się w życiu wiodło, spotykał się bowiem na każdym kroku z wieloma nieprzyjemnościami na tle swej niesmiałości.

Jedzie np. Kupka tramwajem. Wchodzi kontroler i stwierdza, że Kupka nie posiada biletu.

— Dlaczego pan nie wykupił biletu? — pyta Kupki.

— Bo jestem niesmiały, wstydzę się, że konduktor nie zwraca uwagi na mnie..

— A dobrze, że chociaż pan się wstydzi, proszę wykupić bilet i zapłacić karę.

Pan Kupka spełnia posłuszenie polecenie kontrolera. Opatka mu się jego niesmiałość, bo na pięćdziesiąt przejechanych tras, łapie go kontroler zaledwie dwa razy.

Pan Jan Kupka jest u lekarza.

— No i cóż panu dolega — pyta doktor.

Pan Kupka czerwieni się i milczy.

— Niechże pan wreszcie powie, na co pan chory! — denerwuje się lekarz.

— Kiedy się krępuje, panie doktorze...

— U lekarza nie wolno się wstydzć, proszę mówić śmiało.

— Mam kobiecą chorobę...

— Kobiecą?!

— Tak. Piersi mnie boją.

Nikodem Zduń

Półow policyjny na dachu

W domu Grzybowska 18, ukryli się wczoraj na noc złodzieje i gdy się uciszyło, włamali się do mieszkania Chaskla Spirytusa. Podczas kradzieży zostali spłoszeni: przedewszystkiem zbudził się ktoś z domowników, potem jeden z lokatorów wyższego piętra, wracając w nocy do domu, spostrzegł drzwi mieszkania Spirytusa uchylone i otworzył je.

Złodzieje rzucili się do ucieczki. Ponieważ brama nocą jest zamknięta, rabusie wbiegli na strych, potem na dach i uciekli na sąsiednią posesję Krochmalna 15, gdzie trzech pochwycono i część łupu im odebrano. Byli to zawodowi kryminaliści: Marian Brodowski (Mila 49), Abram Skuza (Gęsia 63) i Józef Popławski (Grzybowska 72). Dwa intry zginęły. Prawdopodobnie był jeszcze czwarty złodziej, albo też rabusie fu tra, gdzieś po drodze porzucili. Oszadono wszystkich w więzieniu.

Listy z Egiptu

Ludzie, którzy uciekli przed podatkami

(Korespondencja własna „Ostatnich Wiadomości”)

Kair, w maju.

Wiosna na morzu Śródziemnym jest sezonem okrężnych po dróżach okrętowych. Podróże te cieszą się wielkim powodzeniem wśród zmęczonych surową zimą turystów wszystkich krajów europejskich, pragnących połączyć wypoczynek z przyjemnością oglądania coraz to nowych krajobrazów. W ciągu ostatniej zimy kapitanowie statków i właściciele hoteli, w których zatrzymują się chwilowo uczestnicy tych podróży na lądzie zauważyli wśród podróżnych nowy zupełnie typ turysty, biorącego udział we wszystkich wycieczkach, turysty, który po zakończeniu jednej podróży ku puje natychmiast bilet na następną, który

nieomal stale mieszka na pokładzie.

Blizsze obserwacje wykazały, iż pasażerowie ci przebywają na morzu całe miesiące, a podróże ich mają za przyczynę... obawę przed podatkiem dochodowym.

Stały pobyt na morzu wypada im taniej, niż mieszkanie na lądzie, a okręt staje się dla nich wygodnym pensjonatem, pozwalającym na ciągłą zmianę krajów, klimatu i

beztroskie życie,

wolne od poborcy skarbowego.

Stali wędrowcy, podróżujący dla celów oszczędnościowych, jadą utartym szlakiem wokół morza Czarnego i Śródziemnego, potem spędzają parę tygodni w jednym z miast pomiędzy Algierem i Istambulem, najczęściej w słonecznym Kairze, aby potem znowu wyruszyć w nową podróż. Często zapuszczają się i dalej, docierają na Daleki Wschód, do Indji i Japonji, włączając się na falach Pacyfiku z szybkością 12 węzłów. Ale są to wyjątki — włączędzy, którzy zasmakowali w koczowniczym trybie życia. Inni powtarzają po kilka razy swe zwykłe „tournée” po morzu Śródziemnym, na tym samym okręcie i często w tej samej kabinie, która stała się dla nich domem.

Nowe typy turystów różnią się znacznie od zwykłych poszukiwaczy wrażeń i rzucających się chciwie na sklepy z „pamiątkami”. Mają oni znudzone miny, a na lądzie omijają starannie zawodowych przewodników, proponujących im zwiedzanie osobliwości, które znają na pamięć. Na pokładzie sytuacja „rezydentów w permanencji” daje im przewagę nad

Szkola na wolnym powietrzu

W lecie roku bieżącego nastąpi w Knislingen koło Kristianstad otwarcie pierwszej prawidłowo zorganizowanej w Szwecji szkoły na wolnym powietrzu.

Na przetrzestni jednego akra posadzono większość odmian drzew, rosnących w Skandynawji, pozostawiając wolne miejsce na uprawę ziół leczniczych i roślin pnących. „Sala” szkolna obsadzona z trzech stron krzewami mieścić się będzie przy ścianie, zbudowanej z okazów geologicznych z całej Szwecji. Na „sali” będą ustawione ławki i sprzęty, jakże znajdujące się zazwyczaj w każdej szkole pod dachem. W ogrodzie oryginalnej szkoły będzie również urządzone plac do gier.

zwykłymi turystami, na których spoglądają z wyższością.

Program dnia na pokładzie okrętu jest niezmiennie ten sam. Ranek schodzi na kąpielach, grach i sportach, popołudnie na leniwem sączeniu coctaili, wieczór na dancjach i szukaniu partnerów do bridża.

Wszystkie narodowości i stany są tu demokratycznie zniwelowane. Dopiero gdy gromada wycieczkowiczów po przybyciu do portu rozsypane się po lądzie, uwydatniają się ich rysy charakterystyczne, specjalne za interesowania, odrębne usposobienia. Zwiedzanie osobliwości odbywa się jednak w dość zgodnych grupach. W Kairze 8 rano naprzykład jest godziną

mobilizacji na wycieczkę do Piramid i kadry jasno ubranych turystów z aparatami fotograficznymi na ramieniu wyruszają w zgodnym szyku autokarami do pustyni.

W kilka godzin dopiero po gromadzie zdyscyplinowanych, sumiennych globtrotterów opuszczają okręt „turyści w permanencji” celem rozprostowania nóg. Ten port jest dla nich równie dobry, jak i inny, wszystko im jedno, czy zastaną w nich odkrytych burnusami Beduinów, brodatych Arabów, Greków czy Turków.

Są to Cyganie dzisiejszych czasów, banici, których wygnał z kraju — podatek dochodowy.

M. C.

Czy „ptak srebrzysty” znosi jaja?

W republice południowo-amerykańskiej, Kolumbji, rozległe połacie kraju są jeszcze pokryte dziewiczą puszcza i nietknięte przez cywilizację.

Tu też żyją plemiona indyjskie, które oddają się łowom na zwierza i ptactwo leśne, posługując się lukami i strzałami.

Około 170.000 indjan pędzi w tej części kraju żywot nie odbiegający w swym trybie w niczem od trybu życia dziańdł i pradziadów. Niedawno rząd kolumbijski postanowił całą tę część kraju położoną między stolicą Bogota a miastem Puerto Carreno połączyć linią lotniczą. W tym celu kursują między obu miastami trzymotorowe samoloty Forda. Po drodze lądują one pod miastem Cabuyere, leżącym na samym skraju puszczy dziewiczych, gdzie przebywają plemiona indyjskie. Lotnisko znajduje się za miastem, tuż przy lesie.

Pewnego razu obsługa samolotu za uważyła po wylądowaniu w Cabuyere, iż od lasu skrada się chyłkiem do samolotu trzech indjan. Obawiając się napadu i sabotażu, obsługa zaalarmowała policję, indjan schwymano i podano przesłuchaniu. Okazało się, że indjanie nie mieli żadnych „złośliwych intencji”. Spełniali polecenie wodza, który widząc częste

przeloty „ptaka srebrzystego” do Cabuyere, postanowił „oblaskawić” go i pozyskać jeden taki egzemplarz dla siebie. Ale „ptak” osiadał zawsze na tem samym miejscu i nie zamierzał, widać, zapuszczać się dalej do puszczy. Przewód wpadł na pomysł prosty i naturalny: wystarać się o jajo wielkiego ptaka, podobnie jak i wyhodować z pisklęcia, które wykluje się z jaja dorosłego, wielkiego ptaka, takiego samego jak ten, który przylatuje do Cabuyere. W tym celu polecił wódz trzem najodważniejszym wojownikom aby podkraśli się do „ptaka”, gdy będzie odpoczywał pod lasem i postarali się wykraść jęduo jajo. Jak przypuszczał wódz, „ptak” składa zapewne jaja właśnie podczas odpoczynku pod Cabuyere.

Wysłuchawszy opowieści, która brzmiała ja kawał, urzędnicy policyjni nie udali się wraz z indjanami do siedziby wodza plemienia, gdzie usłyszeli to samo, co opowiadali wysłańcy wodza. Aby przekonać indjan, że „srebrnopióry ptak” nie składa jaj, zabrała obsługa samolotu indjan ze sobą i po pokazaniu im motoru odbyła z czerwonoskórymi pasażerami krótki przelot w powietrzu. Teraz dopiero uwierzyli indjanie w prawdę słów białych.

M. K.

Salonówka

(A. E.) W mieszkaniu państwa Klocków grano właśnie w „salonówkę”.

Pan Fiutek Orłowski trzymał głowę na kolanach tak zwaną „mamy”, a zgromadzeni przyjaciele rzęśli go poniżej pleców, aż kurz leciał.

Po każdym uderzeniu pan Fiutek zrywał się i wołał:

— To ty!

— Nie, kładź się! — odpowiadałi ze śmiechem przyjaciele, poczem pan Fiutek obrywał nową porcję batów.

Pan Stanisław Wrzosek, uważając, że szkoda ręki na tak nie szlachetną część ciała, wyrzwał pochylonego Fiutka pogrzebaczem. Oburzony Fiutek zerwał się, chwycił pana Wrzoska za klapy i byłby mu niechytnie porachował kości, gdyby nie interwencja przyjaciół.

Nie mogąc własnoręcznie pomścić swej krzywdy pan Fiutek wniósł skargę do sądu.

Oznaczonego dnia wszystkie miejsca w sali Sądu Grodzkiego oddział 21 zajęte były przez zwolenników „salonówki”, a w

kącie pod oknem stał z miną męczennika pan Fiutek Orłowski.

— Siadaj, Fiutek — zachęcali go przyjaciele.

— Dziękuję, postoję.

— Co tak będziesz stał w kącie, jak parasol. Siadaj!

— Dajcie spokój, chłopaki — bronili Fiutka inni — przecież wiecie, że od tamtego czasu Fiutek nie może siedzieć na twardem.

Po wywołaniu sprawy, pan Fiutek zapoznał pana sędziego z zasadami gry w salonówkę.

— Bije się, panie sędzio, ręką. Co najwyżej można czasami kopniaka dać; albo też pan-toilem przypalantować, czyli też innem płaskim naczyniem.

Podobnież na Woli to szpilkę czasami wsadza, a także samo paskiem wała. Ale żaby pogrzebaczem komuś przyłożyć to już na całym świecie zabronione!

Ponieważ przesłuchani świadkowie potwierdzili, że przy „salonówce” bić pogrzebaczem nie wolno, sąd skazał pana Wrzoska na dzień aresztu z zawieszaniem.

„Na zdrowie”

300-letnim likierem

Właściwie już w samym tytule mieści się gruba blaga, bo znany powszechnie likier Curacao bynajmniej nie obchodzi 300-letniego jubileuszu. Dotyczy to tylko nazwy tej samej wyspy, która od 300-stu lat już znajduje się w posiadaniu Holandji.

Szczególna to wyspa. Położona o 65 km. od wybrzeży Wenezueli, ma około 60 km. długości, a zaledwie 10 km. szerokości, powierzchnia jej prze to jest mniejsza, aniżeli np. Berlina. Życie tej wysepki nie jest zgoła łatwe z powodu panującej w tych stronach nagminnej posuchy, a przecież dzięki przedsiębiorczości zamieszkujących ją Holendrów, należy ona do kwitnących posiadłości holenderskich. Czasem miesiącami całami nie spadnie na spragnioną ziemię wyspy kropla deszczu, wskutek czego i roślinność jest tu nader skąpa. Wszystkie środki żywności, podobnie jak i woda, muszą być dowieziona ze stałego łądu. Tylko w wyjątkowo mokre lata mieszkańcy wyspy zaopatrują się sami w wodę, chwytając ją do olbrzymich kadzi, umieszczonych na dachach.

W średniowieczu wyspa Curacao była rajem dla piratów. Ale obecnie stan moralności jej mieszkańców może służyć za wzór. O wznoszący czystość, mimo braku wody, dbają schludne Holenderki.

Oczywiście zdarzy się, że przy takim jubileuszu trzeźwi zazwyczaj mieszkańcy wyspy tracą się kieliszkiem doskonałego Curacao, który tylko nazwę swą dzieli z wyspą. Nazwa ta jednak pochodzi stąd, że na wyspie udaje się specjalny gorzkawy gatunek pomarańczy, wywożony masowo do Hamburga i Amsterdamu i tu dopiero, przy użyciu owej pikantnej goryczki, pomarańcze przerobione zostają na likier. Podróżny, który zawita na wyspę, nie przywiezie z niej na pamiątkę butelki likieru, lecz zgoła inny produkt: strusie pióro. W samem pobliżu stolicy Willemstad leży bowiem rozległa farma, na której hodowane są strusie, a pióra ich stonowią jeden z poszukiwanych produktów zarówno w Europie, jak w Stanach Zjednoczonych i w Meksyku.

Strusie pióra nie są jednak jedynym bogactwem wyspy. Wyrabia się tu również masowo kapelusze słonkowe, znane pod nazwą panam. I nawet w lata, które albo z powodu aury, albo wskutek kaprysów mody nie są korzystne dla panam, wyspa eksportuje z łatwością 100 tysięcy tuzinów kapeluszy.

Wreszcie doskonały zarobek i dobre zyski daje mieszkańcom wyspy nafta, — jakkolwiek nikt — dotąd nie odkrył na wyspie źródeł ropy. Jest to bowiem nafta z Macaraibo, miejscowości położonej na wybrzeżu Wenezueli. Gdy bowiem przed laty odkryto potężne źródła nafty w Wenezueli, które z małego państewka południowo-amerykańskiego uczyniły jednego z największych dostawców nafty na świecie, sprytni Holendrzy z Curacao przystąpili śpiesznie do budowy olbrzymiej rafinerji, która uważana jest za jedną z największych na globie. I stało się, że wprawdzie Indjanie wydobywają ropę na rachunek yankeesów, ale przerabiają ją Holendrzy z Curacao, ciągnąc z tego największe zyski. Olbrzymie okręty-cysterny dowożą ropę na wyspę ze stałego łądu, inne zaś zabierają już uzslachetnione produkty. Różnica cen pozostaje w kieszeniach sprytnych wyspiarzy.

Fala samobójstw w Japonji

Liczba samobójstw w Japonji wzrosła znacznie w ostatnich latach, o wywołało niepokój w sferach rządowych. W samem Tokio liczba samobójstw w 1934 r. wykazała wzrost o 61 wypadków, w porównaniu z rokiem 1933 cim. Ogólna zaś ich liczba w stolicy wyniosła 2.612.

Najczęściej narzędziem samobójstwa była trucizna, którą się posługiwano w 60% wypadków. Większość samobójców, to ludzie młodzi w wieku do 30 lat. Tylko 5 samobójców posługiwało się bronią palną jako narzędziem zbrodni.

LODA HALAMA

Gen'alna tancerka w fascynującym widowisku operowym w teatrze Wielkim „NIEMA Z PORTICI” porywa całą Warszawę. „NIEMA Z PORTICI” dana będzie dziś i w niedziele.

OWOC GRZECHU

TRAGICZNE DZIEJE, KTÓRE WSTRZĄSNĘŁY CAŁYM ŚWIATEM

Gdy trzeba było budzić księdza po nieprzespanej nocy, Genia wchodziła do pokoju cichutko na palcach, zatrzymywała się przed jego łóżkiem i patrzyła, jak śpi.

Była to dla niej wielka przyjemność móc tak przyglądać mu się z bliska najzupełniej niepostrzeżenie.

Uśmiechała się wtedy błogo, jakby ją spotkało największe szczęście i można było przypuszczać, że patrzy w niego taka wmodlona, jak w bóstwo.

Kilka razy na tem ją przyłapał.

Zdziwiony, zapytywał:

— Geniu, cóż to na mnie dziwnie patrzycie?

— Bo ksiądz proboszcz tak smacznie spał, że nie miałam sumienia budzić.

— A dopuścić do tego, żebym się spóźnił na mszę poranną, to miałyście sumienie, Geniu? Któżby ją za mnie odprawił? Wy może...?

— Przepraszam bardzo księdza - proboszcza...

— Niema za co. Nic złego przecież nie uczyniłyście.

Gdy odchodziła, wstał i ubierał się...

Ileż to razy przemknęła Eugenji przez głowę niebezpieczna myśl nazwania Stefana synem...

I zdarzyło się wreszcie, iż kiedyś nie wytrzymała i stojąc kiedyś tak nad jego łóżkiem przed obudzeniem go, wyszeptala cichutko, cichuteńko, sama do siebie:

— Mój synku, Stefeczku, synusiu najdroższy... Mnóstwo słów najczulszych tłoczyło jej się na usta i trzeba było całej siły woli, aby je powstrzymać. Lzy natomiast nie dały się opanować. Trysnęły jej z oczu.

A jednak ksiądz słyszał słowa Eugenji, jak przez sen. Obudził się bowiem jeszcze, zanim weszła, a potem zlekka się jeszcze tylko zdrzemnął, ale był w takim pół-śnie, kiedy się niemal wszystko wie i słyszy.

To też, słysząc, że Eugenia coś tam bełkoce, zapytał ją:

— Co tam mówicie, Eugenio?

Zdawało jej się, że się zdradziła. Zbladła więc straszliwie. Zmuszona była kłamać:

— Dopiero weszłam, proszę księdza... Nic nie mówiłam.

Ksiądz podniósł się na ramionach. Był zamyślony i milczący. Usiłował coś sobie przypomnieć.

Genia tymczasem odzyskała zimną krew. Krzątała się w pokoju, chodziła do kuchni, wracała... Czowała wszakże na sobie silne spojrzenie syna.

Ten wszakże rzekł wkońcu:

— Musiało mi się śnić.

Od owego dnia Genia zwracała na siebie baczniejszą uwagę.

Zwłaszcza, że zdarzyło się jej kilkakrotnie być w Borowicach oko w oko z mężem. Pomimo całej odwagi i panowania nad sobą, trudno jej bywało opanować ogarniające ją w takich razach wzruszenie.

Musiała tam jednak bywać, bo Stefan posyłał ją tam nieraz za rozmaitemi sprawunkami. Gdy zaś znajdowała się w tym domu, gdzie przeżyła tyle lat szczęścia, nie zawsze potrafiła zdobyć się na tyle siły, aby oprzeć się tym wspomnieniom.

Pewnego razu, gdy nagle stanęła przed furtką, opanowana wzruszeniem, nie mając nawet sił, aby nacisnąć klamkę, zastała ją tam hrabia Wilnicki.

Ujrzał, że lzy ściekają jej z policzków, zapytał więc:

— Czemuż to płaczecie, Eugenio? Skrzywdził was kto?

— O, nie — odparła cicho — nie, panie hrabio. Któż byłby tak okrutny, żeby jeszcze krzywdzić taką biedną kobietę, jak ja? Przecież ja się trzymam zdala od wszystkich i nikomu w niczem nigdy nie wadzę, więc któżby miał co mieć do mnie?

Mówiąc zaś, zapominała najczęściej o jednej bardzo ważnej rzeczy.

Miano ją przecież za wieśniaczkę, powinna więc była odpowiednio mówić. Tymczasem nie mogła się opanować i bardzo często używała zwrotów, zupełnie możliwych w ustach kobiet inteligentnych, ale wybitnie wątpliwych w ustach wieśniaczki.

Hrabia zauważył to odrazu i kilkakrotnie dziwił się podczas rozmowy, która się następnie wywiązała.

Mianowicie, na słowa Geni, że niktby jej nie skrzywdził, hrabia odrzekł:

— Ale znów nie płacze się tak bez powodu... — Owszem, panie hrabio, zdarza się niekiedy... To nerwy...

Wilnicki pomyślał sobie:

— A to nowość dopiero... Od kiedy to stare chłopki mają nerwy?

Na głos zaś dodał, usiłując ją pocieszyć:

— Jeżeli macie jakie przykrości i byłoby w moich siłach je usunąć, chętnie to uczynię. Możecie się do mnie zawsze zwracać, jeżeli wam potrzebna jaka pomoc. Jestem w każdej chwili do usług.

— Bardzo dziękuję panu hrabiemu za jego wielką dobroć dla mnie.

Odszedł.

Pragnęła wyciągnąć ku niemu ramiona... Chciała wykrzyknąć mu całą swoją rozpacz i całą swoją miłość...

Już — już miała zawołać:

— Czyżbyś mnie doprawdy nie poznawał? Czy twoje serce nic nie mówi, nawet gdy oczy nie widzą? Czyżbyś doprawdy nie widział, że jestem przecież twoją żoną Ireną i umieram z tęsknoty za tobą oraz z żalu, że mnie opuściłeś i zapomniałeś. Jakże ja doprawdy muszę być zmieniona, jeżeli szepl duszy mojej zupełnie do ciebie nie dociera. Spójrz na mnie. To prawda, że rysy mam zniekształcone i trudno mnie poznać. Ale przecież oczy zostały te same, te same, w które pograżałeś tak często twoje spojrzenie pełne zachwyttu i umiłowania, które całowałeś i w których głębi szukałeś płomiennej miłości, jaką dla ciebie zawsze żywiłam. Spójrz na moje oczy, a poznasz mnie. Nie zatrzymuj się przy bliźnach moich oczu i zmarszczkach na moim czole, na bladłości twarzy i siwiźnie włosów. Postaraj się wejrzeć w moją duszę. Została ta sama, zachowała młodość i jest tak samo pełna miłości dla ciebie, jak dawniej. Dojrzyś to wszystko, gdy mi spojrzysz w oczy. Spójrz więc na nie...

Ale, oczywiście, nie powiedziała mu tego wszystkiego, bo i jakżeby można?

Zresztą, miała teraz nowe, bardzo wielkie zmartwienie, które rozdzierało jej serce i jątrzyło stare rany.

Dalszy ciąg jutro

KRZYK W NOCY

WSTRZASAJĄCE GROZA DZIEJE STRASZLIWEJ TAJEMNICY

Bernacki rzekł Lareckiemu na pożegnanie:

— Bielizny ci nie daję, bo nie mam. Z pieniędzy, które ci dałem, będziesz mógł kupić coś dla siebie i dla Zosi.

Pani Bernacka przygotowała odzież dla Zosi. Ciepłe palto, rękawiczki, kapelusz, mufkę, całą resztę, a trzewiczki przysunęła do pieca, aby się ogrzały i żeby miała w nich ciepło.

Krząjąc się zaś tak, ronila gorzkie lzy.

Gdy wreszcie skończyła poszła otworzyć drzwi, wychodzące na wieś.

Pogoda się zmieniła.

Wiatr napędził chmury, które chwilkami zupełnie przesłaniały niebo, doniedawna jeszcze usypane rejami gwiazd. Zaczął padać śnieg i to tak grubymi płatkami, że można było pomyśleć, iż z nieba spadała jakaś jedna wielka zasłona.

Drgnęła na ten widok i szepnęła:

— Odjechać w taką noc? O, Boże, Boże...

Silny powiew wiatru dmuchnął przez drzwi i o mało nie zgasił lampy.

Bernacka zamknęła szybko drzwi, szepcząc smutnie:

— Biedne, biedne dziecko... Biedna Zosienka... Taka tu była szczęśliwa... Tak jej tu było dobrze...

Tymczasem Roman Larecki milcząco przechadzał się po pokoju tam i zpowrotem.

Kilka razy się zatrzymywał, spoglądając niezdęcydowanie to na Bernackiego, to na jego żonę.

Miał jakby na ustach jakieś pytanie, którego zadać nie miał odwagi.

Wreszcie jednak jakby się zdecydował.

Rzekł:

— Nie powiedziałeś mi właściwie nic jeszcze

o Zosi, stryju. Jak spędziła ten cały ubiegły rok? Czy wspominała mnie kiedy? Czy co o mnie mówiła? I w jaki sposób się o mnie wyrażała? Czy przypomina sobie mnie? Czy wie jeszcze w jak przykrych okolicznościach widzieliśmy się ostatnio? Czy zdaje sobie sprawę z przyczyny naszej rozłąki? Jak przyjmie mnie, gdy mnie zobaczy?

Bernacki odpowiedział:

— Zosia wnet po swem przybyciu do nas zachorowała. O mało nie umarła na zapalenie mózgu. Od czasu swego wyzdrowienia nie szepnęła nawet słówka, które nakazywałoby nam przypuszczać, że pamięta wszystko. Mówiliśmy jej, że udałeś się w podróż, z której kiedyś powrócisz. Zdawało się nam, że dała temu wiarę. Jak się okazało, wcale nie skłamałszy, skoro rzeczywiście wróciłeś i jesteś już tu...

Tu Bernacki zmarszczył brew i dodał:

— Ale gdy cię teraz zobaczy, czy nagle nie przypomni sobie wszystkiego? Nie obawiasz się tego, Romanie? Namysł się, póki jeszcze czas...

— Kto wie? — odparł Larecki — miała wtedy zaledwie siedem lat. Od owego czasu minęło półtora roku. Czyż to nie wystarczy dla zatarcia się w dziecinnej pamięci tych przykrych przeżyć?

Poczem dodał:

— A to zapalenie mózgu? Może właśnie Bóg je zesłał, aby przekreślić w tym dziecinny mózgu całą przeszłość, mroczną i ponurą, w odróżnieniu od jaśniejszej przyszłości?

— Niech będzie i tak — ustąpił Bernacki, wielce zasmucony, poczem dodał — zostań tu. Poczekaj. Pójdziemy z żoną obudzić Zosie. Przygotujemy ją delikatnie do wszystkiego i potem tu do ciebie sprowadzimy.

Zegar wybił pierwszą.

Bernacki rzekł na to:

— Musimy rzeczywiście się śpieszyć. Jest to najwyższy. Cafe szczęście, że stąd bardzo blisko do dworca. Jakies dwadzieścia minut wystarczy. Ale na wszelki wypadek ubierz się już przez ten czas, żeby potem nie zwlekać.

Poczem oboje Bernaccy poszli do pokoju Zosi.

Dziecko spało nadal antelskim snem, jak przed chwilą.

Pani Bernacka nachyliła się nad nią i ucałowała ją czule.

I rzekła cichutko:

— Zosiu... Zosienko, dziecinko kochana... Zosienko... obudź się.

Ale mała spała tak twardo, że nic nie słyszała.

Wówczas pani Bernacka wzięła ją w ramiona i szybko narzuciła jej futrzane paletko, które wzięła ze sobą.

Zosia otworzyła oczy, bardzo jeszcze zaspane.

Bernacka mówiła:

— Obudź się, Zosienko, obudź, dziecinko...

Zosia przetarła sobie oczy raz i drugi... Ziewnęła... Spojrzała na Bernackiego, a potem na jego żonę, która ją trzymała w objęciach.

Zapytała grzecznie:

— Czy to już rano?

— Nie, dziecinko, jest jeszcze noc, ale obudziliśmy cię, żeby ci powiedzieć dobrą nowinę.

— Dobrą nowinę? Jakto? Przecież to teraz nie gwiazdka?

— Tak, a jednak zdarzyło się coś bardzo dobrego. Przypomnij sobie, czego zawsze tak bardzo pragnęłaś?

Dalszy ciąg jutro

Już okazał się
zeszyt 57

PORWANA

W NOC POSLUBNA

Dzieje miłości i cierpienia niewinnych serc
Do nabycia we wszystkich kioskach krakowskich
Cena 20 gr. Zeszyt 1 BEZPŁATNIE

Ma

11

Sobota
Maksyma

KRONIKAKRAKOWA

Zagadkowe samobójstwo żony kolejarza

Donosiliśmy wczoraj o samobójstwie nieznanego kobiety przy ul. Sienkiewicza 2 w Krakowie. Okazuje się, że desperatką jest Genowefa Ries, żona em. urzędnika kolej. Adama, zam.

przy ul. Szujskiego L. 3. Narazie nie można było ustalić przyczyny desperackiego kroku. Denatkę rozpoznał jej mąż,

który zaniepokojony tem, że żona nie przybyła do domu, zwrócił się do policji z doniesieniem o zaginięciu żony i prośbą o jej odzyskanie.

Ujęcie drugiego rabusia z ulicy Sławkowskiej

Wczoraj w nocy aresztowano w Tarnowie drugiego sprawcę napadu na listonosza przy ulicy Sławkowskiej.

Jest nim, jak już podawaliśmy Izrael Siegfried, liczący lat 22, zam. w Tarnowie przy ul. Mos-

kowej 557. Siegfried drogą okólną dotarł do szosy, którą następnie skierował się do Tarnowa.

Schwytano go w chwili, kiedy pod osłoną nocy zbliżał się do

domu przy ul. Mostowej, gdzie mieszkał.

Wczoraj w południe Siegfried został przewieziony do Krakowa i oddany do dyspozycji władz sądowno-sledczych.

Tajemnicze zwłoki wyłowiono w Płaszowie

Na pograniczu Krakowa i Płaszowa wyłowiono wczoraj z Wisły zwłoki mężczyzny nieznanego nazwiska. Denat liczył o koło 24 lat, był średniego wzrostu (165—169) o twarzy owalnej gładko golonej, częściowo łysy. Włosy miękkie koloru szatynowego. Odziany był w bronzowy płaszcz, czarny tużurek, czarną kamizelkę i takież spodnie w popielate paski. W kieszeni kamizelki znaleziono zegarek marki Standart U. S. A. Na nogach miał sznurowane trzewiki czarne.

Zwłoki odstawiono do zakładu

medycyny sądowej. Władze prowadzą śledztwo w kierunku ustalenia tożsamości denata, oraz rodzaju śmierci, jaką zginął.

Narazie niewiadomo, czy chodzi tu wypadek samobójstwa, morderstwa, czy też nieszczęśliwego wypadku.

Katastrofa lotnicza w Rakowicach

Na lotnisku wojskowym w Rakowicach wydarzyła się katastrofa w czasie ćwiczeń, której ofiarą padł pilot 2 p. let kapr. Godlewski.

Przebieg katastrofy przedstawia się następująco: Około godz. 16-tej startowała do ćwiczeń trójka myśliwca.

Kapr. Godlewski startował na prawem skrzydle trójki, mając naprost róg hangarów.

W pewnej chwili, gdy maszyna poderwała się od ziemi, Godlewski zobaczył, że leci całą siłą rozpędu na hangar.

Nie tracąc zimnej krwi, poderwał maszynę pionowo w górę

chcąc uniknąć zderzenia.

Wysiłki jednak pilota niestety zawiodły. Maszyna całym impetem uderzyła w hangar i rozbiła się.

Wyrzucony siłą uderzenia z samolotu kapr. Godlewski przeleciał ponad dachem hangaru i spadł poza nim ginąc na miejscu.

Ponura tragedia lekkomyślnego młodzieńca

We Lwowie na rogu ul. Wronowskich i Kopernika 30 letni kelner Władysław Hojczak na oczach przechodniów odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru.

Powodem tragedji był błąd młodości.

Hojczak przed 14 laty poznał starszą od siebie Katarzynę Medilkową dozorczynię domu przy ul. Pelczyńskiej 7 i zamieszkał razem z nią, zbytnia lekkomyślność skłoniła go do przyjmowania od przyjaciółki pieniędzy i prezentów w zamian za obietnicę ożenku.

Minął szereg lat, gdy na drodze życia Hojczaka stanęło młode dziewczę — kelnerka z restauracji dworca Głównego. Teraz dopiero Hojczak dowiedział się, co to jest miłość.

Całą duszą pragnął zaślubić ukochaną niestety jednak na drodze do szczęścia stanęły obowiązki zaciągnięte wobec Nedilkowej.

Hojczak wreszcie zerwał z Nedilkową. Ta zareagowała na to w ten sposób, że oskarżyła go o wyłudzenie 2 tys. złotych pod przyrzeczeniem ożenku.

Hojczak w wydziale śledczym, padł przed nią na kolana prosząc, aby nie odrywała go od ukochanej kobiety. Dozorczyni dała się ubłagać ale na krótko. Po kilku dniach zażądała pismnego zobowiązania, że zerwie z kelnerką, grożąc w przeciwnym razie wznowieniem swych pretensyj Hojczak, zmuszony

trudnym położeniem finansowym uległ i... podpisał zobowiązanie.

Po tem wyrzeczeniu przestał już panować nad sobą. Sprzedał wszystko i zaczął pić na umór. W tym stanie rzeczy zapadło postanowienie wyrok śmierci na samego siebie za zdradę umiłowanej.

Tego samego dnia wieczorem postanowienie swe wykonał.

Zmarł w chwili, gdy wnoszono go na salę operacyjną w szpitalu.

DZIŚ w kinie „ŚWIT“ premjera wielkiego programu podwójnego.

MŁODA WDOVA

znakomita komedia pełna niespodziewanego humoru.

W rolach głównych para znakomitych artystów LIDJ BAAROWA i VLALIMIR BORSKY.

NAVARANA

Dramat pełen grozy i piękna. Realizował słynny podróżnik Knud Rasmussen.

Poranki „Tarzan nieustraszony“ w sobotę o 3-ciej i w niedzielę o 12-tej

Straszny wypadek w drodze na ślub

Ofiarą strasznego wypadku padł wczoraj niejaki Władysław Hawryszyn, który jechał pociągiem bez biletu na ślub swego brata do Lwowa. Tuż koło Ho-

łoska pojawił się w wagonie konduktor. Hawryszyn z obawy przed zdemaskowaniem, opuścił wagon i po drabinie wdrapał się na dach, ale straciwszy równowagę upadł na tor, przy-

czem koła wagonu odcięły mu lewą nogę. Ofiarę wypadku przywieziono do szpitala powszechnego w Lwowie.

Aresztowanie świadka w sądzie

W sensacyjnym procesie komunistycznym w Krakowie zeznał świadek Rutkiewicz, który zmienił swoje zeznania złożone w śledztwie. Jak się okazało dwaj oskarżeni a to Obermus jun. i Pałka pouczyli tego świadka jak ma zeznawać na ich korzyść. Wobec tego prokurator Garbaczewski zarządził aresztowanie Rutkowskiego oraz zawiesił areszt nad Obermusem i Pałką, którzy dotychczas pozostawali na wolnej stopie.

W dniu dzisiejszym zeznawać będzie świadek oskarżenia Ptryk.

Ciuankiewiczowa nawolności

„Hrabina“ Ciuankiewiczowa — która odsiedziała karę 10-cio miesięcznego więzienia za oszustwo ubezpieczeniowe została wypuszczona na wolność.

Samobójstwo b. chorążego

Wczoraj popełnił samobójstwo b. chorąży Stanisław Chabik w Krakowie przy ul. Warszawskiej, strzelając do siebie z rewolweru wypożyczonego od jednego ze swych przełożonych

Aresztowania

Policja krakowska aresztowała Chwałka Tadeusza, lat 21, robotnika, Goryla Jona, lat 30, robotnika, zamieszkałego w Woli Du-backiej L. 176, Kowalską Kazimierę, lat 22, oraz Lisznera Izaaka, lat 21, cukiernika, zamieszkałego w Krakowie przy ul. Krakowskiej L. 24, za kradzież.

Zabita przez tramwaj

Na Nalewkach w Warszawie poniosła śmierć pod kołami tramwaju 32-letnia Marja Gelblat z Radomia, która uciekając przed nadjeżdżającym autem wpadła pod tramwaj.

Po zamordowaniu dziecka popełniła samobójstwo

W pow. drohickim we wsi Halisz rzuciła się do kanału królewskiego Agata Kuczyńska. Tło tego samobójstwa jest niezwykle ciekawe i dramatyczne, gdyż w ub. miesiącu Kuczyńska zabiła swoje 8 miesięczne dziecko i została oddana przez sędziego śledczego pod nadzór soltysowi wsi.

Co skłoniło denatkę do samobójstwa narazie jeszcze nie ustalono.

Zatęchła 14-letnią dziewczynę

Sąd okręgowy w Kaliszu zapatrzył wczoraj przy drzwiach zamkniętych sprawę 40-letniego Józefa Goździa, zam. we wsi Osuchów, oskarżonego o dokonanie gwałtu na osobie 14-letniej uczennicy, która z tego powodu znalazła się w stanie odmiennym. Sąd wydał na zwyrodnialca surowy wyrok skazując go na 5 lat więzienia.

Teatr miejski: „Trafika pani generalowej“.

Repertuar kin krakowskich

Adria: „Wesoła wdówka“.
Apollo Nie chcę wiedzieć kim jestes Atlantic „Bal w Savoy“ i „Pojedynek ze śmiercią“.
Bagatela „Kobieta Orchidea“ i rewja „Wszystko dla serca“.
Dom żołnierski „Nie bądziesz kurtyzaną“.
Muzeum „Dziś i jutro“.
Promien „Śmierć odpoczywa“ i „Jaki Wysokość całuje“.
Stacja „Królowa szychkoła“ i „W tropie słoty“.
Sekol „Czy Lucyna to dzisiaj“.
Wit „Młoda wdowa“.
Złota „Człowiek bez twarzy“.
Uciecha „Riotru“.
Wanda: „Wander Bar“.
Zorza: „Zdobycie cię muszę“.

Fotoplastikon Szczęśliwa: Misterjum Pasyjne Męki Chrystusa Kiolo oraz Jialgrzymka do Ziemi Świętej. Senar ka: „Paryż i Bruksela“.

Radjo

Kraków G. 11.57 Hejnał 12.05 Koncert 13.50 „Nasz handel moraki“ 14.50 Pleśni majowe 25.30 Humoreska 15.45 Koncert 17.00 Nabożeństwo majowe 17.40 Wiadomości bieżące 19.25 Wiadomości sportowe 19.35 Koncert 20.45 Dziennik wieczorny 21.30 Koncert 22.15 Szkic literacki 22.30 Łoża anydersów.

Nocny Dyżur aptek

Apteka pod Złotą Głową Rynek gł. 13 pod Trzema Koronami Ratoyska 4. Czterostata Lubicz 7, Stradom 6, Królowej Jadwigi Karmielika 9, Marjańska ul. Kazimierza Wielkiego 78. Podgórze pod Hygą Kalwaryjska 27

Sensacyjna afera szkolna

Do prokuratury przemyskiej wpłynęło niezwykle sensacyjne pismo. Oto niejaki Edward S. z Jarosławia w doniesieniu kar-nem do prokuratury oskarżył profesora gimnazjalnego Wiktora S. z Jarosławia o to, że wymusił odeń pieniądze przed końcem każdego roku szkolnego pod pozorem zapłaty za lekcje dodatkowe. Ten sam Edward S., wniósł równocześnie przez swego adwokata mgra Michała Lama do sądu okręgowego w Przemyślu pozew o zapłatę kwasy zł. 2.970.

Treść tego pozwu jest niezwykle sensacyjna. Oto Edward S. domaga się zwrotu zapłaconych profesorowi S. pieniędzy, motywując swe żądanie w sposób następujący: „W czasie od r. 1929 do 1932 powód uczęszczał w charakterze ucznia do gimnazjum w Jarosławiu, w którym to gimnazjum w tym czasie był pozwany profesorem historii. Przez cały czas nauki rokrocznie zwracał się pozwany pod koniec roku szkolnego do powoda z tem, że uważa za konieczne, by powód jako uczeń słaby pobierał u pozwanego dodatkowej nauki pozaszkolnej, gdyż w przeciwnym razie bezwarunkowo nie będzie mógł udzielić powodowi promocji do klasy następnej.

Powód chcąc ukończyć gimnazjum, za każdym razem godził się na propozycję pozwanego w przedmiocie pobierania tej pozaszkolnej nauki z zakresu historii i rokrocznie płacił pozwanemu żądane wynagrodzenie, za to udzielił się mającej lekcje nauki historii poza szkołą.

Ze każdym jednak razem mimo pobrania pieniędzy z góry ani jednej lekcji powodowi pzwany nie udzielił.

Do wynajęcia (lub do sprzedania) w Rabce willa nadająca się na kolonję ochronkę pensjonat z 16 ubiegajami pomieszczeniami 70 dziećmi lub 50 osób dorosłych. Łaa, rzeka w pobliżu. Wól-na od takay. Wzloszenia listoway do Red. Ost. Wiadomosci Krakowskich pod „Rohka“.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA; Kraków, ul. Na Gródku 2 — Telefon 173 02 (od godz. 8—11 w pol.)

CENY OGŁOSZEŃ: w Kronice krakowskiej celsa strona 800 zł., pół strony 500 zł. wiersz mm. 50 gr.

Drobne 15 groszy za wyraz

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca Alfred Kwiatkowski

Drukarnia „Monopol“ Kraków, Na Gródku 2. Telefon 173-02